NATURA și OMUL

Nr.1 ● martie/aprilie 2017 ● 4 pagini ● Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

Omagiu pentru Justin Capră

Inventatorul prahovean de renume mondial, Justin Capră va fi omagiat în comuna natală Măgureni la data de 24 martie, când, pe aleea din fața Primăriei, va fi dezvelit bustul ce îl reprezintă. Statuia inginerului și inventatorului român face parte din proiectele de dezvoltare culturală a orașelor și comunelor prahovene, desfășurate în cadrul programului "România 100" și este realizată prin colaborarea dintre Consiliul Local Măgureni și Societatea Cultural - Istorică "Mihai Viteazul" Ploiești, condusă de ing. Mircea Cosma, fost președinte al Consiliului Județean Prahova.

Este un moment important pentru prahoveni și pentru toți românii, Justin Capră fiind o emblemă a geniului creator românesc, un Jules Verne al României care a privit în viitor, un inginer care a oferit omenirii soluții unicat de transport aerian și terestru, mici, ușoare, cu consum redus și prietenoase cu mediul. A creat peste 100 de prototipuri de mașini, 14 aparate de zbor, dar și multe aparate terestre cu 2 și 3 roți, între care cea mai mică mașină din lume numită "Soleta", Cvadriciclul "J400", "Justin" ATV, celebrul "Rucsac zburător", Aerodina cu decolare – aterizare verticală "Virvas".

Colecția Justin Capră - Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

Cei mai mari inventatori au lumii nu au apucat să-și vadă opera pusă în practică, recunoașterea valorii lor venind mult mai târziu. Așa s-a întâmplat și cu Justin Capră, care a plecat dintre noi la vârsta de 82 de ani, făcând eforturi de pe patul de spital să-și ducă la bun sfârșit ultima sa invenție, un triciclu.

Colecția Justin Capră - Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

O parte din aparatele sale se păstrează astăzi cu grijă la Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova din Palatul Culturii: 8 prototipuri de autovehicule terestre, întreaga colecție de medalii, brevete, trofee. Ele au fost donate muzeului încă de când inventatorul era în viață și este important ca acest gest să nu rămână fără ecoul meritat. Dorința este ca sala de expoziție dedicată creațiilor sale să fie începutul unui Muzeu Tehnic, care să poarte numele lui Justin Capră.

Muzeul a organizat câteva expoziții temporare la care inventatorul a participat personal cu lucrările sale, ultima fiind expoziția "Cutezanța zborului" din februarie 2013, ocazionată de sărbătorirea sa la împlinirea vârstei de 80 de ani. În memoria lui Justin Capră publicăm, în paginile primei ediții a publicației "Natura și Omul", interviul realizat cu acel prilej.

https://biblioteca-digitala.ro

In memoriam Justin Capră – interviul realizat la împlinirea vârstei de 80 de ani

“Invenţiile sunt un rezultat al nemulţumirilor mele”

Interviu realizat de Roxana Manolache

– ***La mulţi ani! Aveţi mulţi oameni în jurul dumneavoastră astăzi, iar sala este plină de creaţiile dumneavoastră. Vă simţiţi împlinit la vârsta de 80 de ani?***

Eu niciodată n-am fost mulţumit de mine. Ceea ce vedeţi este un rezultat al nemulţumirilor mele, pentru că cei care zic că sunt inventatori sunt de fapt nişte neîmpliniţi, care vor întotdeauna altceva decât ceilalţi. Pentru acest motiv, inventatorul este marginalizat de societate, invectivat şi chiar agresat, cum s-a mai întâmplat. Dar nu e lumea de vină, oamenii sunt aşa cum sunt. Eu sunt vinovat, că nu m-am astâmpărat, dar mai sunt şi astfel de situaţii.

– ***De ce credeţi că un inventator este întotdeauna nemulţumit?***

– Pentru că lumea se împarte în două: nemulţumiţi, pe care oamenii îi numesc inventatori şi care întotdeauna caută soluţii, şi naivi – cercetătorii. Savantul are naivitatea să-şi imagineze că poate ascede la adevărul absolut prin studiu, doar că nu există un adevăr absolut, în afară de cel divin. Noi suntem limitaţi la statutul de om, iar dumnezeirea este multidimensională şi nu poate fi curpinsă într-o minte care percepe tridimensional. De aceea trebuie să avem modestie şi smerenie, să ne dăm seama de micimea noastră în raport cu absolutul.

– ***Cum vedeţi vremurile pe care le trăim?***

– Eu zic că e bine, pentru că acest rău în care suntem astăzi ne obligă să găsim soluţii. Şi această ţară marginalizată care a fost în urma multor ţări, va fi înainte, pentru că “cei din urmă vor fi cei dintâi”, aşa spune Hristos. Hai să zicem şi “mulţumesc”, nu numai “dă-mi Doamne”. Se vor găsi mai puţine locuri de muncă în viitor, pentru că lumea se robotizează, maşinile vor face activităţile omului. Pentru asta trebuie să ne schimbăm cu totul mentalitatea, să mulţumim lui Dumnezeu şi să găsim soluţii.

Avem în ţară nişte valori incomensurabile, care trebuie valorificate. Încercăm să facem asta prin această fundaţie nonprofit, pe care o patronez benevol. Avem nevoie de investiţii, dar am încredere că vom face lucrurile să se mişte.

– ***Ce intenţionaţi să promovaţi prin această organizaţie nonprofit?***

– Am constatat cu bucurie că dacă sunt 2% supradotaţi în lume, în România sunt 4%, ceea ce trebuie să ne bucure. Aceşti copii merită ajutaţi, pentru că ei sunt marginalizaţi de societate, care prin natura ei este conservatoare, motiv pentru care aceşti copii se sinucid, dispar sau pleacă din ţară. Şcoala nu-i poate ajuta pentru că e clasică, normală, are şabloane, iar pentru ei e necesar altceva. Pentru acest motiv, încerc la Filipeşti şi în alte locaţii din Prahova să realizăm un campus universitar pentru copiii supradotaţi.

Întâmplător, sunt membru de onoare şi la Liga Studenţilor Români din Străinătate, mă întâlnesc cu ei şi pot să vă spun că avem studenţi care sunt înaintea tuturor, peste tot în lume.

– ***Prin ceea ce faceţi demonstraţi că sunteţi patriot. Nu v-a tentat niciodată ideea de a rămâne în străinătate?***

– Am această încăpăţânare, sunt român şi vreau să demonstrez că-n această ţară în care toată lumea spune că nu se poate, uite că se poate. Am fost invitat la Torino, am colaborat foarte bine, dar nu m-am mutat acolo. M-au căutat de trei ori până acum de la Renault design, în Prahova, la Filipeştii de Pădure, de două ori a venit un reporter de la BBC... se poate şi aşa, să mai vină şi alţii după noi. Reporterul mi-a spus că nu ştim să ne facem cunoscuţi, dar prin internet o să încercăm să ne promovăm mai mult ţara. Pentru a intra în Europa, trebuie să avem un statut şi îl avem, statutul de român!

– ***Vă doriţi ca invenţiile dumneavoastră să fie puse în aplicare?***

– Desigur, dar discutam odată cu un american, căruia i-am făcut un prototip şi îmi spunea “domnule Capră, noi avem sertarele pline, dar din motive sociale, politice, economice, nu le putem folosi, pentru că ar însemna nişte milioane de şomeri. Dacă de mâine merg maşini fără consum, se termină cu sistemul petrolier, infrastructura şi multe altele. Nu se pot aplica decât încet şi să nu credeţi că dacă vor fi maşini fără consum, va fi mai bine.

Rucsacul zburător

– ***După această expoziţie temporară, unde se pot găsi lucrările dumneavoastră?***

– Sunt peste 130 de lucrări, răspândite pe la Muzeul Tehnic, Muzeul Aviaţiei, la Ploieşti, m-a contactat şi directorul Muzeului Banatului. Le-am spus că n-am de unde să le dau la toţi, dar se pot face copii. Spre exemplu, aparatul de zbor expus aici este o copie, nu e cel real, el se află la Muzeul Tehnic şi nu vor să-l dea pentru că e un exponat important şi necesită garanţii speciale. În câteva luni, vom deschide Muzeul “Aurel Vlaicu” la Băneşti.

– ***În prezent aveţi ceva în lucru?***

– Teoretic lucrez la nişte probleme legate de zbor, de antigravitaţie. Dar nu mă pot dedica în mod special acestui lucru, pentru că sunt foarte bulversat. Acum toată lumea mă sună, să vin la întâlniri, să fiu membru de onoare al nu ştiu ce... şi am zis “lăsaţi-mă să lucrez, că am treabă”.

– ***Care este secretul longevităţii dumneavoastră?***

– Sigur e ceva genetic, tatăl meu mergea pe bicicletă la vârsta de 90 de ani. Eu îi mulţumesc lui Dumnezeu că mi-a dat mai mult decât meritam, mi-a dat sănătate şi nu mor de foame.

(Articol apărut în ziarul “Telegrama de Prahova”, 24 februarie 2013)

https://biblioteca-digitala.ro

Colecții și colecționari

Pe 28 februarie, în fastuoasa Sală a Coloanelor din Palatul Culturii Ploieşti, a avut loc vernisajul expoziţiei „Pasiunea de a colecţiona”, organizată de Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova. Printre exponate se regăsesc aparate de radio, patefoane, gramofoane, felinare, arme, cărţi poştale, vase de ceramică, monede, insigne, icoane şi tablouri - piese de o reală valoare ce aparţin colecţionarilor Doru Fărcuş, Nelu Coman, Cristian şi Ciprian Rădulescu, Mihai Chiroiu, Ştefan Canurschi, Alexander şi Gabriel Hirsch, Lucian Mihăescu, Mircea Mitroiu şi Boris Paraschivescu. Indiferent de profesie, vârstă sau posibilităţi materiale, toţi aceşti oameni au în comun nobila pasiune de a colecționa.

“Explorarea artistică este mediul de dezvoltare psihosomatică a omului. Instinctul ancestral de vânător ne transformă în creatori și colecționari de artă. Ca ființă eminamente exploratoare, omul este într-o permanentă goană după stimulare, iar când aceasta scade, el caută noi evadări. Arta și colecționarea reprezintă o astfel de evadare. Colecționarul devine un vânător de trofee artistice. Colecționarea se transformă într-o activitate creativă de stimulare”, a remarcat Dragoş Grigorescu, lector dr. în filosofie, în cadrul UPG Ploieşti, care a susținut conferința „Scurtă analiză etologică a colecţionării”, în deschiderea evenimentului.

Pasiunea colecționarului presupune nu numai căutarea și achiziționarea unor noi obiecte, ci şi restaurarea, catalogarea, autentificarea, conservarea şi prezentarea acestora în faţa publicului. Dincolo de plăcerea și bucuria de a deține lucrurile care îi pasionează, este o muncă susținută, permanentă și dedicată, o căutare neîncetată. Pentru a le onora efortul în mod simbolic, prof.dr. Emilia Iancu, director al Muzeului și Maria Boaru, muzeograful care a făcut posibilă această expoziție, au oferit mape și diplome de participare tuturor expozanților.

Despre colecția sa de vase ceramice, Ștefan Canurschi spune: “am grijă să adun doar piesele care-mi spun o poveste, în care se simte viața care a trecut prin ele”. Sunt obiecte pe care le-a găsit abandonate prin gospodăriile țărănești, pe care le-a salvat, după ce și-au îndeplinit menirea.

Colecția de cartofilie a lui Mihai Chiroiu a participat la numeroase expoziții în țară și străinătate. “La început am privit cu plăcere o imagine sau un text de pe o carte poștală veche un personaj, un eveniment de acum o sută de ani. Apoi, documentându-mă, am descoperit lumea fascinantă de altă dată a lui Iorga, a Văleniului natal, a lui Vuia, Vlaicu și Coandă, a micilor negustori ce-și purtau marfa la piață în coșuri atârnate de cobilițe, a misteriosilor nomazi despre care n-am știut niciodată de unde vin și unde se duc...”, mărturisește colecționarul.

Pasionat de antichități, Nelu Coman a achiziționat obiecte de prin târgurile de vechituri sau de la centrele de colectare de fier vechi și le-a restaurat, cu multă muncă și cheltuială: “merită acest sacrificiu, pentru că, la final, ai o dublă satisfacție: una că obiectul arată aproape de forma inițială și a doua că obiecte care erau pe cale să ajungă la topire sunt salvate și introduse în circuitul obiectelor culturale”. Astfel, în colecția sa regăsim cântarul de bucătărie Florenz, cântar balanță din 1900, fier de călcat din fontă, râșniță de cafea din fontă din 1920, lămpi și multe alte lucruri, fiecare cu povestea lui.

Doru Fărcuș este posesorul unei dintre cele mai impresionante colecții de antichități din țară și a participat la peste 30 de expoziții, fiind furnizor de obiecte de patrimoniu pentru numeroase muzee. Obiecte din colecția sa au folosit ca recuzită pentru filme celebre, precum „Conan”, “Highlander”, “Sherlock Holmes”. “În expoziția prezentă sunt mai multe „picioare” de colecție, cu predilecție de tehnică de casă. Puteți vedea evoluția aparatului de radio, de fotografiat, a instrumentelor de înregistrare și redare a sunetului, orologerie și, bineînțeles, un domeniu ce ține de istoria poporului român, colecția de artă. Spre deosebire de colecția unui muzeu, cea a unui colecționar este vie, adică poate pierde o parte din piese, dar în felul acesta se poate îmbogăți valoric prin achiziția altor piese. Casele de filme au grijă de obiectele mele, mi le aduc înapoi și plătesc, ajutându-mă astfel să întreţin o colecție, ceea ce nu este ușor”, ne spune Doru Fărcuș.

Tată și fiu, Alexander și Gabriel Hirsch au aceeași pasiune, colecția de artă și antichități. Atracția spre numismatică a lui Alexander Hirsch a început de la o monedă de argint cu regele României Carol I și s-a transformat într-o colecție de peste 2000 de monede. În expoziție sunt prezentate monede, ustensile de fumat și icoane. “Am crescut înconjurat de antichități și obiecte de artă. Am început în copilărie cu monede și ulterior a ajuns să realizez o colecție închegată de ustensile și unelte pentru fumători”, afirmă Gabriel. Colecția sa numără peste 100 de pipe, 20 de tabachere și 50 de brichete, realizate la un nivel artistic deosebit.

Colecționarul de insigne Lucian Mihăiescu a fost marcat de personalitatea profesorilor săi N. Simache și M. Moșneaga. Ne spune că îi plac avioanele și armele, îi place viața și să ajute oamenii. “Insignele acestea au o valoare sentimentală, greu de măsurat în bani. Metaforic vorbind, ele reprezintă sufletul meu pe pereți, pe care nu-l vând”, mărturisește colecționarul.

Colecția de artă Mielu și Mircea Mitroiu cuprinde peste 120 de lucrări de pictură, grafică, acuarelă, aparținând unor pictori contemporani renumiți, precum Teodor Macarie - „Biserica din Brebu”, Marcel Chirnoagă – “Lupta cu taurul”, Mircea Doinaru – Nud, sau Spiru Chintilă – “Natură moartă cu flori” . “Împreună cu fiul meu am strâns o colecție de artă frumoasă, pentru sufletul nostru, dar și pentru a contribui la ajutorul celor care creează asemenea opere”, a spus Mielu Mitroiu.

Pasionat de artă, Boris Paraschivescu are o colecție de peste 200 de lucrări de pictură și 250 de lucrări de grafică expuse deja la trei expoziții de autor organizate de muzee de artă și la mai multe expoziții colective. “Sunt un mare iubitor de frumos, începând de la ființele vii și până la obiecte. La această expoziție am adus picturi mai vechi, majoritatea nesemnate”, a menționat colecționarul.

Cristian și Ciprian Rădulescu, fii de armurier, au transformat meseria tatălui în pasiune pentru arme, istorie, tradiții militare și pentru acțiuni de reconstituire istorică. Sunt membri ai Asociației “6 Dorobanți”, care are ca obiectiv promovarea tradițiilor militare românești. Au participat la numeroase expoziții temporare organizate de muzee din Ploiești, București și Brașov. “Uniforma pe care o prezentăm astăzi este de sergent de artilerie român, de la Războiul pentru Independență”, a afirmat cu mândrie de român adevărat, Ciprian Rădulescu.

Expoziţia din Sala Coloanelor face parte din seria evenimentelor anuale înscrise în proiectul „Colecţii şi colecţionari” şi este deschisă spre vizitare de marţi până duminică, între orele 9.00- 17.00, până la finele lunii martie 2017.

R.M.

https://biblioteca-digitala.ro

Flori în goblen, pentru femei

Un început de martie, cu flori create în goblen, de mâini măiestre... un cadou plin de sensibilitate și frumusețe, oferit tuturor femeilor de membrii Cercului de creativitate umană din cadrul Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova. Expoziția de goblen "Flori, flori…" poate fi admirată toată luna martie la Muzeul Omului din Palatul Culturii Ploiești. Cum era firesc, tablourile expuse, lucrate cu îndemânare, răbdare și multă dragoste, reprezintă în special flori și chipuri de femei. Între expozanți se numără Laura Matei – conducătorul cercului, Magdalena Banu, Teodora Dumitrescu, Maria Șandru, Mariana Bradac, Mihaela Voicu, Vasilica Enciu, Mioara Nițu, Ștefania Voicu, Elena Dobrescu, Neli Niculescu, Elena Popa, Lucia Cîmpeanu, Mihai Alexandru. "Cercul de goblen are o vechime de 26 de ani oficial, dar există de 29 de ani. Reunește un mare număr de femei, care au atras tinere ce pot să ducă mai departe arta aceasta a lucrului deosebit de migălos, goblenul. Sunt extraordinare, își organizează singure expozițiile, își aleg spațiile și se implică în organizare, întocmai ca membrii instituției noastre", a spus prof.dr. Emilia Iancu, directorul muzeului. Într-adevăr, am întâlnit de fiecare dată o reprezentantă a cercului prezentă la expoziție, gata să ofere informații celor interesați de goblenurile expuse. Am schimbat câteva impresii cu Lucia Cîmpeanu, membră a cercului de 13 ani, pasionată încă din copilărie de lucrul manual și cucerită de goblen: "Orice goblen necesită cel puțin trei-patru luni de lucru, altele mult mai mult. Dacă nu lucrez măcar o jumătate de oră pe zi, îi simt lipsa. Pentru mine goblenul este un balsam pe suflet și o cromoterapie, ai impresia că tot ce este în jurul tău e frumos și bucuria e mare când vezi că se conturează o floare, un pom, un chip de om".

Membrii cercului se întâlnesc săptămânal, schimbă păreri, idei și modele, își stabilesc temele următoarelor expoziții. Îi așteptăm de fiecare dată cu bucurie să ne încânte privirea cu tablouri create punct cu punct, prin cusătură, fiecare nuanță și umbră fiind redate cu fidelitate.

R.M.

Poveştile naturii

Darurile zânei Geea

de muzeograf Corina Mihai

Capitolul I: O piatră vorbitoare

Ce lucruri ciudate spun oamenii mari... se gândea un băieţel, în drumul lui de la şcoală spre casă. Oare să fie adevărat că, într-o zi, Pământul nu va mai exista? Şi dacă ştiu lucrul acesta, de ce nu fac nimic? Eu aş fi bucuros să ajut, dar ce pot face de unul singur?

Mergând cufundat în gânduri, nu a observat că peisajul din jur s-a schimbat. Intrase într-o pădure de copaci uriaşi. Prin frunzişul lor des nu pătrundea nicio rază de soare, iar printre ramuri nu se vedea nicio pasăre, niciun animal. Pădurea era tăcută, parcă adormită.

S-ar zice că aşteaptă ceva, se gândi băieţelul. Ar fi bine să ies de aici cât mai repede. Dar pe unde? A, uite o lumină. Poate pe acolo e drumul.

Pe măsură ce se apropia de lumină, băieţelul şi-a dat seama că nu era o poiană, nici ieşirea din pădure. Lumina izvora dintr-o peşteră adâncă, scobită în coama unui deal acoperit de iarbă. De deasupra peşterii cobora un izvoraş, care se spărgea în perle sclipitoare, reflectând lumina în jocuri de curcubeu. Înăuntru se putea zări o oglindă de gheaţă, în care era închisă imaginea unei fete frumoase, dar nespus de tristă. Mişcat de durerea ei, băieţelul a vrut să intre. Dar un glas morocănos l-a oprit:

Hei, tu ! Unde crezi că mergi fără învoirea mea?

Cine eşti? Şi de ce nu te arăţi?

Pentru că sunt chiar lângă tine. Uită-te mai bine şi o să mă vezi.

O piatră vorbitoare!

Cred că n-am auzit bine! Micuţule, eu nu sunt o piatră, sunt un METEORIT. Sunt bătrân şi vin din alte lumi. Am călătorit timp de multe evuri pământeşti până să ajung aici, pe micuţa voastră planetă. Am fost trimis aici de către Stelele Nemuritoare, să aduc în dar Pământului înţelepciunea Universului. Ştiu multe şi simt multe. Dar tu, cine eşti şi ce doreşti?

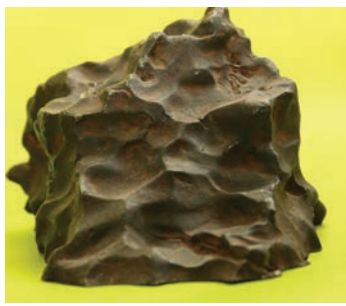

Eu... aş vrea s-o ajut pe fata aceea. E atât de tristă... Poţi să-mi spui povestea ei?

E zâna Geea. Ea dă viaţă acestui Pământ şi tuturor făpturilor lui. Dar e atât de bună, încât uneori dă daruri nepreţuite în mâini care nu ştiu să le folosească. A dat oamenilor patru talismane cu puteri nebănuite: aur - dă putere asupra a tot ce se găseşte în măruntaiele pământului; o cochilie de nautil - cu ajutorul ei stăpâneşti mările; un fluture - făptura care simte capriciile vremii; şi o fosilă, viaţa de la începutul lumii - cheia cunoaşterii.

Şi de ce au închis-o aici?

Nu toţi oamenii rezistă ispitei puterii. Se transformă. După ce cercetătorii au dezlegat tainele lumii, cu ajutorul talismanelor, cei puternici au crezut că au dreptul să folosească aceste puteri cum vor. În îngâmfarea lor, nu au vazut că talismanele închid în ele câte o părticică din sufletul zânei şi că acest suflet moare atunci când puterea devine rea. Când talismanele au murit, spiritul Geei a îngheţat. Totuşi, unii cercetători au reuşit să salveze talismanele şi să le ducă într-un loc sigur, unde le îngrijesc până ce vor reveni la viaţă.

Dar ei nu le pot învia? Nu o pot elibera pe Geea?

Nu au această putere. Ei au doar puterea de a împărtăşi, ceea ce află, celorlalţi oameni. Dar nu este de ajuns. De aceea, Pământul a început să moară.

Deci asta este cauza! Mulţumesc, bătrâne înţelept! Mi-ai răspuns la o întrebare care mă chinuia demult! Dar ce putem face noi?

Fiindcă ai un suflet curajos şi gânduri curate, o să-ţi spun un secret. Printre darurile zânei este unul, cel mai important dintre toate. Darul de a fi invizibil. Acesta nu l-a dăruit nimănui, pentru că nimeni nu s-a dovedit vrednic. Dar, în înţelepciunea ei, a socotit că va veni momentul în care va fi nevoie de el. Mi l-a destăinuit mie şi mi-a dat puterea de a-l încredinţa celui care doreşte cu adevărat să o ajute. Eşti tu acela?

Da. Spune-mi ce trebuie să fac.

Du-te în lumea voastră, a oamenilor, în oraşul cel mare care se înalţă acolo unde cerul, pământul şi marea se unesc. În piramida de oţel şi sticlă, care răsfrânge razele soarelui şi lumina palidă a lunii, vei găsi talismanele. Trebuie să le vorbeşti, să le rogi să-şi spună fiecare povestea. Atunci, sufletul Geei va fi eliberat şi lumea va fi ca la început.

Dar de ce eu? Sunt atât de mic şi singur. Voi reuşi să le readuc la viaţă?

Cu siguranță. Ele au nevoie doar de o inimă bună și de inocența unui copil. Și nu ești singur. Animalele și plantele te vor ajuta. Acum trebuie să pleci, nu mai este vreme de pierdut! Şi fie ca lumina Stelelor să te însoţească!

(va urma)

MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

Înfiinţat pe 30 decembrie în anul 1956 şi aflat de atunci într-un continu proces de extindere şi modernizare, MUZEUL JUDEŢEAN DE ŞTIINŢELE NATURII PRAHOVA se prezintă astăzi ca o importantă instituţie cultural-ştiinţifică şi educativă a judeţului, fiind recunoscută, de altfel, pe plan naţional, ca unul dintre cele mai serioase şi mai prestigioase centre de acest profil din România. Activitatea expoziţională şi lucrul direct cu publicul se desfăşoară în opt secţii, fiecare cu o identitate bine conturată, din punct de vedere al tematicii ştiinţifice şi al funcţionalităţii cultural-educative. Secţiile muzeului au o judicioasă repartizare teritorială, fiind amplasate atât în reşedinţa judeţului, cât şi în trei zone geografice cu o deosebită semnificaţie culturală şi turistică: MUZEUL OMULUI, ACVARIUL şi MUZEUL PETROLULUI – la Ploieşti, în Palatul Culturii, MUZEUL REZERVAŢIEI NATURALE BUCEGI – la Sinaia, MUZEUL SĂRII – la Slănic, MUZEUL "FLORI DE MINĂ", MUZEUL DE ANTROPOLOGIE "FR. I.RAINER" – la Cheia, MUZEUL "NATURA VĂII TELEAJENULUI" – la Vălenii de Munte.

Ploieşti, Palatul Culturii, Str. Erou Călin Cătălin, nr.1. http://www.muzbioph.ro/; e-mail: office@muzbioph.ro. Tel. 0244.597.896; fax. 0244 511 970. Program: marţi-duminică, orele 9.00-17.00.

NATURA si OMUL
ISSN

Redactor şef:
muzeograf
Roxana Manolache

http://www.muzbioph.ro/
e-mail: office@muzbioph.ro.
Tel. 0244.597.896
Fax. 0244 511 970

Adresa redacţiei: Ploieşti, Palatul Culturii, Str. Erou Călin Cătălin, nr.1.

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialişti coordonat de prof. dr. Emilia Iancu, Director al Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Publicaţie editată de Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova
Tipărită la Ring Bucureşti

https://biblioteca-digitala.ro